

Høringsinnspill til forskrift fra NEMAA

13.10.2020

NEMAA har gjennomgått utkastet til forskriften for stimuleringsordningen og har følgende kommentarer og innspill. Først vil vi påpeke en generell skuffelse over mangelen på tydelighet og informasjon, sett i lys av at forskriften og ordningen allerede er langt på overtid. Vi tror ikke ordningen vil klare stimulere til økt aktivitet. Prosessen forstås som for langtekkelig, med for mange skjønsmessige vurderinger som bidrar til økt usikkerhet og mindre forutsigbarhet. De to tingene bransjen vår definitivt ikke trenger mer av.

Vi trenger forutsigbarhet og et departement som evner forstå og arbeide på samme horisont som bransjen den representerer. Dette ble tydelig kommunisert under innspillsmøtet 24. august. 2/3 av våre medlemmers juleturnéer, som er brorparten av det norske julemarkedet, har enten allerede avlyst eller vil avlyse uten en tilfredsstillende stimuleringsordning. Det er så mange mangler og ubesvarte spørsmål i dette utkastet, én måned før de første julekonsertene skal gå av stabelen, at vi tror de aller fleste vil avlyse. Det samme gjelder konserter som planlegges første halvår av 2021. Disse skal konkretiseres med lokale arrangører, legges i salg og markedsføres i løpet av høsten. Pengene fra kompensasjonsordningen er ennå ikke utbetalt. Før man har kapital til å lønne de ansatte som skal gjøre denne jobben forblir de aller fleste permitterte, og vi ser ikke for oss at en stimuleringsordning vil komme på plass i tide til å gi disse prosjektene den forutsigbarheten de trenger.

Når det i tillegg sies at Kulturrådet skal komme tilbake med konkrete retningslinjer, håper vi departementet erkjenner at de kulturpolitiske mål man ønsker oppnå ikke vil være mulig innværende høst. Dermed håper vi det lyttes til de tilbakemeldinger vi har kommet med om at kompensasjonsordningen forlenges uten innskrenking frem til 31.12.2020. Vår anbefaling er at departementet fortsetter arbeidet med å utforme retningslinjer og forskrift for Stimuleringsordningen, men da i nært samarbeid med bransjen. Dette for å sikre en ordning med forutsigbarhet og et tidsaspekt som er tilpasset arrangementsbransjen. Den rådende tilstanden er at Stimuleringsordningen er konstant bakpå uten tilstrekkelig forankring hos aktørene eller forståelse for hvordan arrangementer gjennomføres.

Her er våre innspill:

§ 2 b: Hva ligger i at man ønsker stimulere hele verdikjeden med hensyn til tilpasninger til restriksjonene? Dersom målet er å stimulere til aktivitet og sysselsetting i alle ledd trengs en nærmere avklaring på hvilke budsjettmessige skaleringer som forventes og hvilke utgifter som vurderes som uforholdsmessig høye hensyn tatt dagens situasjon. Det må også avklares hva som menes med «i samsvar med inngåtte avtaler» i forhold til både eksisterende arrangement med allerede inngåtte avtaler før pandemien, og nye arrangement som planlegges.

§ 3: Vi forslår at forskriften endres til å inkludere artist og deres underleverandør direkte i ordningen. Dette vil gi en mer forutsigbar og effektiv stimuleringsordning for aktørene.

Mange arrangement blir en realitet som konsekvens av enten 1) et av aktivt innsalg overfor arrangør fra artisten selv, dens management eller bookingbyrå, eller 2) arrangører går selv aktivt ut i

markedet og booker innhold til sine arrangement. Det er viktig at punkt 1 stimuleres slik at aktivitet økes på mest mulig kostnadseffektiv måte. Derfor burde artisten eller deres representanter på raskt og effektivt vis kunne søke om en stimuleringsstøtte per prosjekt. Det er lite hensiktsmessig at arrangør er eneste part som kan søke denne ordningen som berører så mange underleverandører. For eksempel dersom en artist skal på en omfattende og lengre turné, kan ikke artist være avhengig av at hver eneste arrangør søker støtte og får den innvilget. Da får man ikke en helhetlig oversikt over budsjett og forutsigbar økonomi. Artist og apparat har store økonomiske forpliktelser forbundet med slik aktivitet, men vil ikke kunne sette det i gang uten forutsigbarhet rundt når eller om de vil kunne få disse dekket. Prosessen slik den skisseres her vil også være alt for tidkrevende til at planleggingen kan gå sin gang med en hensiktsmessig tidshorison.

§ 7: I vedlagt brev henvises det til en søknadsprosess med én søknadsfrist per periode. Det står ingenting om saksbehandlingstid. Dette er en stor fallgrube for en ordning med så mange skjønnsmessige vurderinger. For at ordningen skal kunne fungere kan den ikke bidra til ytterligere usikkerhetsmomenter ovenfor en bransje som allerede lider under store restriksjoner. Stimuleringsordningen må for aktørene skape en større sikkerhet og gi garantier som kan minimere risikoen ved å påta seg nye avtaler knyttet til arrangement.

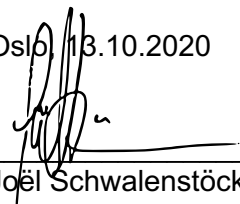
Vi mener det burde være 50% utbetaling av søknadsbeløp umiddelbart etter søknad, og resterende beløp når søknaden er godkjent, med eventuelle reduksjoner trukket fra.

§ 8: I normalsituasjon vil markedet og publikum styre det geografiske nedslagsfeltet. Vi tolker dette punktet dithen at man ønsker en forsikring om at midlene går til kulturarrangement med geografisk spredning i hele landet, og ikke kun de større byene. En skjønnsmessig vurdering vedrørende hvilke arrangementssteder som kan anvendes vil skape store usikkerhet hos søkeren og forlenge og komplisere saksbehandlingen. Den geografiske plasseringen av arrangementene bør bransjen selv avgjøre og kunne plassere i områder der det naturlig finnes et marked for arrangementet.

Hva menes med at nettokostnaden fremstår som uforholdsmessig? Hvilke forventinger knyttes til skalering, og dermed kostnadsbegrensingen av arrangementene med tanke på restriksjonene, hensyntatt at man parallelt ønsker stimulere hele verdikjeden i arrangementssektoren (ref §2 b).

§ 9: Det må være tydelig hvilke kostnader og inntekter som skal føres inn i budsjettene for arrangementene. Slik som forskriften nå fremstår vil et tilskudd kun føre til at budsjettet går i balanse. Vi ser et tydelig behov for at arrangørens driftskostnader i form av et arrangørhonorar må kunne føres som kostnad i det enkelte arrangementsbudsjett. Dette blir i praksis arrangørens dekningsbidrag til å drive sitt selskap. Budsjettene må også kunne ta høyde for resultatbasert honorering, der artist mottar andeler av billettomsætningen i honorar. Dersom det skal gjøres andre skjønnsmessige vurderinger av arrangementsbudsjettene må det være tydelig hvilke krav som stilles, igjen slik at søker får full forutsigbarhet om forventet utfall av sin søknad.

Oslo, 13.10.2020

Joël Schwalenstöcker, styreleder